

EUROPEAN **YOUTH** PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN DES **JEUNES**
SUOMI FINLAND

Ditt Europeiska medborgarskap

Inledning till den Europeiska unionen

Utgivare

European Youth Parliament
Finland

Uudenmaankatu 15 A 5
00120 Helsinki

<http://www.eypfinland.org>
info@eypfinland.org

Projektkoordinator (2015)

Juho Nikko
+358 40 769 1911
parlamenttisimulaatio@eypfinland.org

© EYP-Finland ry 2014

Fullständiga kopior av denna publikation kan distribueras fritt.

Ditt Europeiska medborgarskap - projektet har år 2015 fått stöd av utrikesministeriets stöd för medborgarföreningars Europa-information.

ULKOASIAINMINISTERIÖ | UTRIKESMINISTERIET

Inledning till den Europeiska unionen

Ditt Europeiska medborgarskap – parlamentsimulationer

Ditt Europeiska Medborgarskap är European Youth Parliament Finlands (EYP Finland) landsomfattande informationsprojekt om Europa. Idén med projektet är att engagera ungdomen i diskussion om aktuella EU-frågor. Projektet går ut på två till sex timmars parlamentsimulationer i högskolor, gymnasier och andra stadiets yrkesskolor, samt ungdomsorganisationer. Dessutom utdelas material till lärare som de kan använda till att självständigt hålla parlamentsimulationer utan en ledare från EYP.

EYP Finlands parlamentsimulationer följer Europeiska ungdomsparlamentets modell, som i sin tur löst baserar sig på Europaparlamentets procedur. Parlamentsimulationen är en innovativ inlärningsmodell där viktiga och aktuella frågor angående Europeisk politik behandlas via debatt och diskussion. I parlamentsimulationen lär de unga sig att självständigt söka information, arbeta systematiskt samt träna sina förhandlingskunskaper.

Inledning till EU

Det diskuteras mycket om den Europeiska unionen (EU). Den ekonomiska krisen under de senaste åren och de växande EU-kritiska partierna har skapat nya dimensioner i EU debatten bland annat här i Finland. Men förstår folket vad EU är? Den allmänna debatten om EU-ämnen måste ofta förenklas, och det verkar som om inte ens politikerna emellanåt förstår grundläggande EU-ämnen. Speciellt den vanliga medborgarens förvirring angående EU är förståelsebärande – EU är ett komplicerat politiskt system som finska skolor har börjat undervisa om först under de senaste åren.

Tanken bakom denna guide är att hjälpa deltagarna i Ditt Europeiska Medborgarskap – parlamentsimulationer att bättre förstå hur EU fungerar. Djup kunskap om EU är inte nödvändigt för att delta i parlamentsimulationerna, men det är alltid bra att förstå grunderna. Den här guiden besvarar kort de följande frågorna:

1. Vad är EU?
2. Hur blev EU till?
3. Hur fungerar EU?
4. Vad gör EU?
5. Hur ser EUs framtid ut?

Guiden är inte menad som en detaljerad beskrivning av EUs struktur eller verksamhet. Vi försöker hjälpa läsaren att förstå EU som en helhet med att placera unionen i olika sammanhang och jämföra den med till exempel den Finska staten. Vi tror att EUs struktur samt verksamhet är på så sätt lättare att förstå. Den här guiden lämpar sig bra som stödmaterial till en mera detaljerad EU-presentations, till exempel gymnasiets lärobok eller utrikesministeriets Europa-informations material. Vi anser inte att det är nödvändigt att minnas varje detalj om till exempel EUs lagstiftningsprocess, utan däremot att förstå vem som har makt att fatta beslut på EU-nivå, och i vilka politiska områden EU har den största makten.

Annat material

Till Ditt Europeiska Medborgarskap materialpaketet hör förutom EU-guiden samt bakgrundsmaterialet dessutom lärarmaterial samt exempel på en resolution. Allt material finns tillgängligt på EYP Finlands hemsida <http://eyp-finland.org/eyp-at-school/parlamenttisimulaatio/>. Materialet får fritt laddas ner samt spridas som en helhet. EYP Finland ger gärna råd då det gäller materialet. Vår kontaktinfo finns i lärarguiden samt på vår websida.

European Youth Parliament Finland

Europeiska Ungdomsparlamentet är en år 1987 grundad internationell organisation vars verksamhet är ägnad åt europeiska unga. Organisationen stöder den traditionella undervisningen med att ge studenterna samt lärarna en chans att delta i en mera praktisk och positiv läroupplevelse. EYP Finland grundades år 2001 som Finlands nationella bransch av EYP.

1. Vad är EU?

Den Europeiska unionen (EU) är ett politiskt och ekonomiskt organ bildat av dess 28 medlemsstater i Europa. EUs medlemsstater har gett över en del av sin makt till unionen, för de tror att de tillsammans har möjligheten att sträva efter vissa mål mera effektivt än ensamma. EUs stora prestationer är bland annat den gemensamma marknaden samt den fria rörligheten av människor, gods, service samt kapital inom Europa. År 2012 fick EU Nobels fredspris tack vare den freden som varat länge inom Europa och dess närområden efter andra världskriget.

Det bor över 500 miljoner människor inom EU. Om EU vore en stat, vore den världens sjunde största till yta samt tredje största till befolkning. De enda västeuropeiska staterna som inte är EU-medlemmar är Island, Norge och Schweiz. EU står bakom ca en femtedel av världens sammansatta BNP. England är det mest talade språket i EU, katolik den största religionen.

EU är ett komplicerat politiskt system. Den är en kombination av medlemsstaternas regeringars samt supernationell beslutskraft. Därför är EU inte en federation som USA, och inte heller en internationell organisation som Förenta Nationerna. Europa har flera politiska områden där medlemsstaterna har den absoluta makten, men medlemsstaterna har i många viktiga sektorer givit över en stor mängd makt till EU. Därmed kan man påstå att EU är någonting mellan en federation och en internationell organisation, och är därför så unik. Andra regionala samarbetsorganisationer, till exempel den Afrikanska unionen, ligger långt ifrån då man jämför samarbetsnivåns djup med EUs.

På vardagsspråk talar man ofta om hur "EU" eller "Bryssel" gör eller bestämmer något. Fastän någon med ett "EU-namn" gör det (till exempel stiftar lager och upprätthåller förhållanden med andra stater) är det viktigt att förstå att besluten i "EU" fattas av flera aktörer, och dessa aktörers mål är ofta motstridiga med varandra. "EU" brukar inte simpelt beordra sina medlemsländer att göra det ena eller det andra, utan till exempel den Finska regeringen och europaparlamentarikerna valda i Finland deltar i nästan alla legislativa processer. Alla beslut som fattas i EU gillas naturligtvis inte av alla medlemsstater eftersom största delen av besluten behöver inte enighet – de fattas

på basis av olika slags majoriteter.

EU har sju olika organ: Europeiska parlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska rådet, Europeiska centralbanken, EU-domstolen och Europeiska revisionsrätten. Dessa parlament, råd och kommissioner har en central position i den europeiska beslutfattningsprocessen, vilket unionens grundavtal kräver. Europeiska rådet, alltså EUs toppmöte, bestämmer om de stora dragen gällande integration, till exempel nya grundfördragens förberedning. Europeiska centralbanken bestämmer över eurozonens finanspolitik, domstolen löser legislativa frågor angående EU fördrag samt bestämmelser och revisionsrätten bevakar EUs finanser. Dessutom har EU till exempel tiotals olika instanser och externa organ, som till exempel Europas kemikaliemyndighet som ligger i Helsingfors.

EU har vissa strukturer som inte angår alla medlemsstater på samma sätt, det vill säga integrationen har inte hunnit lika långt i alla länder. Av de 28 medlemsstaterna använder 18 samma valuta, euron, och Storbritannien samt Irland är utanför det så kallade Schengen-området. Lissabonfördraget, EUs senaste grundfördrag, stadgar hur en medlemsstat kan skilja sig från EU, men tills vidare har inte ett enda land använt denna frihet.

EU skiljer sig från traditionella stater bland annat på så sätt att EU inte har "medborgare" på samma sätt som stater. EU-medborgarskap existerar dock, och det kompletterar medlemskapet till den egna staten. EU-medborgarskap anses ändå ofta inte lika viktigt som till exempel att vara finne eller italienare. EU har sin egen flagga samt hymn, men det är tydligt att den "europeiska identiteten" är, i alla fall tills vidare, märkbart svagare än medborgarnas nationella identitet. EU kan ändå anses vara framgångsrik i att framhäva sina värden (demokrati, rättsstatsprincipen samt mänskliga rättigheter) inom och utanför Europa.

2. Hur blev EU till?

Europeiska unionens födsel var inte en enkel process, och unionens utveckling är inte ännu klar. Fast det ofta talas om en utveckling mot federalism, som ivrigt framförs bakom kulisserna i EU, har Europas integration inte som en helhet följt någon större plan. Utvecklingen har närmast styrts för att lämpa olika åsikter, praktiska politiska problem samt externa orsaker. Man kan inte anse något enstaka land eller någon enstaka person vara "arkitekten" bakom dagens EU.

Europeiska unionen har varit "Europeiska unionen" först efter Maastricht fördraget 1993. Integrationens rötter ligger ändå strax efter andra världskriget, år 1951, i det så kallade Europeiska kol- och stålunionen som uppkom i och med Parisfördraget. Kol- och stålunionens grundare strävade efter att förena de europeiska staternas, speciellt Tysklands och Frankrikes, industrier, så att det blev närmare omöjligt för krig att uppstå. Rädslan för den Sovjetiska kommunismen samt den positiva attityden mot USA låg också bakom integrationens födsel.

Den Europeiska ekonomiska gemenskapen grundades år 1957 i Romfördraget för att vidare stöda Kol- och stålunionen. År 1967 förenades dessa två grundfördrag och den Europeiska atomenergigemenskapen till den Europeiska gemenskapen. År 1986 undertecknades den Europeiska enhetsakten som var grunden till den gemensamma marknaden. År 1993 blev Europeiska enhetsakten alltså via Maastrichtfördraget EU. Efter det har EU omstrukturerats med Amsterdam- (1997), Nice- (2001) och till slut Lissabonfördraget (2009).

EU har två centrala grundfördrag: Fördraget om Europeiska unionen (Maastrichtfördraget) och Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Romfördraget). Grundfördragen kan anses som grundlagar vilka stadgar EUs makt, dess struktur och funktion. Under 2000-talet försöktes ett så kallat grundlagsfördrag alltså "EUs grundlag" stadgas, men planen blev inte av efter att fransmännen och holländarna röstade mot det i folkomröstningar år 2005. Det centrala innehållet ur grundlagsfördraget överfördes till slut till Lissabonfördraget.

gått "framåt" i fördragen. Alla fördrag har fördjupat integrationen, och ingen politisk gren har tagit märkvärdiga steg bakåt. EU har i allmänhet utvecklats från en organisation mellan regeringar mot en supernationell union. Besluten som tidigare krävde enighet har trappats ner till att kräva olika slags majoriteter, och supernationella institutioner har fått mera makt jämfört med medlemsstater. De första europaparlamentariska valen hölls redan år 1979, fastän parlamentets position var rätt svag. EU behöver inte heller alltid ändra på sina grundfördrag för att utvecklas, flera mindre förändringar i unionens praktiska funktion är alltid möjliga.

Den djupare integrationen och unionens expanderingsgång i EUs historia hand i hand. Nuförtiden är EU ett förbund mellan 28 medlemsstater, men att bli så stort tog en lång tid. Den så kallade grundarsexan (Västtyskland, Frankrike, Italien, Belgien, Nederländerna samt Luxemburg) fick sällskap för första gången då Storbritannien, Irland och Danmark deltog i Europeiska enhetsakten år 1973. Grekland blev medlem år 1981, Spanien och Portugal år 1986. Finland, Sverige och Österrike var år 1995 de första länderna som deltog i EU efter Maastrichtfördraget. Unionens betydande, så kallade österexpansion, tog plats först år 2004 då åtta länder från Central- och Östeuropa samt Cypern och Malta slog sig med i unionen. Efter det har Rumänien, Bulgarien och Kroatien blivit medlemmar.

Kandidatländerna bör uppfylla de så kallade Köpenhamnkriterierna. Kriterierna innebär att kandidaterna bör vara demokratier, garantera minoritetsrättigheter samt vara kunniga att uppfylla kraven som EU-medlemskapet slår. Unionen har nu sex officiella kandidatländer, men det är osannolikt att någon av dem blir del av unionen under de närmaste åren.

Märkbart är att integrationen i Europa har hittills alltid

3. Hur fungerar EU?

EU är ett komplicerat politiskt system, där flera olika formella och offormella aktörer, medborgare, medlemsstaters regeringar, supranationella institutioner och lobbyare har makt att påverka beslut. Oftast kan ingen ensam agent stadga lagar i detta system. EU är ändå inte som en helhet heller allkunnig: dess befogenheter är begränsade och dess resurser är relativt små. De saker som EU direkt kan påverka är rätt noggrant bestämt i EUs grundfördrag. EU försöker följa den så kallade subsidiaritetsprincipen, alltså att beslut som påverkar människor bör göras så nära dem som möjligt.

EUs struktur och befogenheter formas av dess grundfördrag. EU har två centrala grundfördrag: Fördraget om Europeiska unionen (Maastrichtfördraget) och Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Romfördraget). Det är väsentligt att förstå att EU fungerar både genom samarbete mellan olika regeringar samt med hjälp av supranationella institutioner – medlemsstaterna har ännu bemerkvärd vikt i både den praktiska politiken och unionens strategiska utveckling. Däremot är de supranationella organen centrala i många politiska branscher.

Lagstiftande kraft har av EU organen parlamentet, rådet och kommissionen. Rådet och kommissionen har dessutom verkställande makt. Domstolen har naturligtvis största delen av dömande makten. Beslutsfattningen sker ofta i en så kallad vanlig lagstiftnings ordning, där kommissionen planerar lagförslagen och parlamentet samt rådet har lika rätt då de beslutar om lagarna. Lagarna kan grovt delas in i lagar som behöver aktioner av medlemsstater för att förverkligas, och lagar som träder i kraft utan verkställning av medlemsstaterna. För att så många aktörer är med och förbereder lagarna brukar de flesta EU-lagarna vara "politiskt milda", dvs inte starkt lutande till höger eller vänster.

EU ses ofta som en enorm byråkrati. EUs institutioner har ändå bara sammanlagt ca 40 000 anställda – ungefär lika mycket som Helsingfors stad. "Byråkraterna" gör inte heller de flesta beslut inom EU. Kommissionens tjänstemän spelar en viktig roll i lagstiftningen, eftersom lagförslagets förberedning är på kommissionens ansvar, men parlamentet och rådet ansvarar ofta för den egentli-

ga beslutsfattningen. Via rådet har alltså medlemsstaterna själva påverkat de flesta av de lagar som politikerna i hemlandet ofta bara skyller på "Bryssel". I en union med 28 medlemmar är det naturligtvis ofta krångligt att fatta beslut, men till största del är beslutfattningsprocessen lika transparent som vilken som helst stats, och enskilda medlemsstater har rätt liten möjlighet till att förhindra vilka som helst beslut.

EUs finanser kommer huvudsakligen från de årliga "medlemsavgifterna" från medlemsstaterna, som räknas på basis av landets BNP. EUs budget är ca en procent av EU ländernas sammansatta BNP. År 2014 var anslagen deklarerade i budgeten ca 135,5 miljard euro, vilket inte är en speciellt stor summa på den internationella planen – till exempel Finlands stats anslag var år 2014 53,9 miljarder euro, alltså över en tredjedel av EU budgeten. Om användningen av EUs finanser bestämmer parlamentet samt rådet på basis av ett förslag av kommissionen. År 2014 var de största beloppen stabil växt samt sysselsättning och försvar samt vård av naturresurserna. Endast ca sex procent av anslaget används till själva EU strukturen.

Medborgare har vissa sätt att påverka EUs beslutsfattning, men ofta påstås det att EU lider av "brist på demokrati". Påståendet har goda grunder, men EU har också tagit steg mot demokratiseringen av beslutsfattningen. Det centrala problemet med EUs demokrati är att parlamentet är den enda EU institutionen som är vald med direkta val, men parlamentsvalens resultat påverkar maktdistributionen i EU endast marginellt. Parlamentet har i EU mera lagstiftande kraft än till exempel den finska riksdagen, där riksdagen i princip endast godkänner regeringens förslag (eftersom vi ofta har en majoritetsregering i Finland). EU har dock ingen "regering" som borde ha riksdagens stöd, därefter kan röstarna inte i valen ta ställning till hur regeringen formas. Parlamentsvalen år 2014 blev mera politiska med hjälp av "toppkandidater". Andra liknande förändringar till europaparlament kulturen är möjliga i när framtiden.

4. Vad gör EU?

Som sagt är EU inte allsmäktig. EUs befogenheter är noggrant bestämda i grundfördragen, och alla befogenheter som inte direkt är specificerade till EU tillhör medlemsstaterna. Enligt subsidiaritetsprincipen bör besluten fattas så nära människorna som besluten rör som möjligt. EU eller "Bryssel" kan alltså inte göra vad de vill, utan de är bara en – fastän väldigt stor och viktig – politisk aktör i Europa.

EUs befogenheter kan delas in i tre stora kategorier: total befogenhet, delad befogenhet samt stödande befogenhet. Den totala befogenheten betyder att endast EU kan agera som lagstiftare och sätta juridiskt bindande direktiv inom de politiska grenarna som hör till befogenheten. Unionen har total befogenhet inom de följande områden: förstärkande av regleringar som krävs för den interna marknaden, den monetära politiken angående eurozonen, naturresursernas bevarande i haven, gemensam handelspolitik samt mäklande av internationella kontrakt i vissa fall. EUs totala befogenheter har alltså till största del med den interna marknaden samt eurozonens finanser att göra.

Med delad befogenhet menas att både EU samt medlemsstater kan göra juridiskt bindande bestämmelser. EU bör ändå agera endast då det är effektivare än medlemsstaternas agerande. EUs delade befogenheter rör flera politiska områden, till exempel miljöpolitik, jordbruk och trafik. Med stödande befogenhet menas att EU kan endast agera som en stödande kraft, för att pussla ihop eller fylla medlemsstaternas funktion.

Hurdana lagar är då EU-lagarna i allmänhet? Simpelt kan man säga att det handlar om att antingen öka eller minska europeiska regleringar. Skapandet av den interna marknaden handlade till huvudsak om att minska på regleringar, medan till exempel miljöpolitiken handlar om att öka regleringar. Att öka regleringar är oftast svårare, fastän man kan påstå att EU har lyckats med det när det handlar om miljöpolitik. EUs miljölegislatur är i dagens läge en av de mest utvecklade i världen, den påverkar bland annat utsläppskontroll, beskyddande av vattenområden samt allmän miljövärd.

Men som medlemsstaternas politik. Man kan säga att med fördragen på 1990- och 2000-talen blev EU "färdig", och fokus har efter det varit mera på vardaglig politik istället för konstruktionen av unionen.

Förutom egentlig lagstiftning kan EU påverka med till exempel olika strategier och program, som kan tillhöra sådana politiska områden där EU endast har delad eller stödande befogenhet. Till exempel Europe 2020 är unionens nuförtida tillväxtstrategi. Strategierna är en kombination av olika europeiska och nationella mål, formell lagstiftning samt koordination mellan EU och medlemsstater. Strategierna uppfylls ändå inte alltid på önskat sätt – till exempel den så kallade Lissabonstrategin hade som mål att göra EU till världens mest konkurrenskraftiga område tills år 2010, men strategin misslyckades grovt. Via Sammanhållningsfonden försöker EU utveckla de områden i medlemsstater som ligger efter utvecklingen, medan Erasmus-programmet är ett exempel på ett EU-program i undervisningssektorn.

Strävan efter en gemensam utrikes- samt säkerhetspolitik har alltid varit en betydande utmaning för EU – vilket alltid har ansetts misslyckats i världens kriser. Nuförtiden har EU en mera mångsidig och gemensam utrikespolitik, fastän EU och dess medlemsstaters åsikter om utrikespolitiska frågor ännu ofta är oeniga. Unionen har nuförtiden bland annat den Europeiska utrikestjänsten som leds av utrikes- och säkerhetspolitikens högsta representant. EU har nuförtiden sin egen ambassad i ca 140 länder utanför unionen. Handelspolitiken hör också till EUs gemensamma utrikespolitik. Frihandelspakten som förhandlas mellan EU och USA är ett exempel på EUs handelspolitik. EU är också världens största donator av utvecklingshjälp – utvecklingshjälpen donerad av EU och dess medlemsstater är över hälften av alla världens utvecklingsstöd.

"EU-politik" handlar i dagens läge om rätt liknande äm-

5. Hur ser EU:s framtid ut?

Utvecklingen av den Europeiska unionen har inte följt efter någon större plan, utan Europas integrering har formats av olika åsikter samt utomstående krafter. Den ekonomiska krisen under de senaste åren är ett bra exempel på hur någonting som börjat utanför Europa har "tagit upp" den europeiska agendan för en lång tid. Så kommer det också förmodligen att se ut i framtiden, därför går det inte att förutspå EUs utveckling till detalj.

Finansiella faktorer kommer förmodligen att kontrollera EUs agenda också under de kommande åren. Den "farligaste" krisen kan påstås vara förbi, men ekonomiska problem uppstår ännu i EU och dess medlemsstater. Den mycket svaga tillväxten samt den märkbara ungdomsarbetslösheten är centrala problem som medlemsstaterna knappast kan lösa på egen hand. Jyrki Katainen i kommissionen har ansvar över ärenden angående tillväxt. Flera kritiker påstår att euron inte kan klara sig på egen hand om man inte i eurozonen eller i EU gör grundliga förändringar, alltså i praktiken förflyttar sig från en gemensam finanspolitik till en riktig federationsmodell. Kritikerna påstår att om detta inte sker är eurozonens nedbrytning oundvikligt.

Det är ändå osannolikt att integrationen under de kommande åren fördjupas med nya grundfördrag. Som vi märkte med grundlagsfördraget och Lissabonfördraget är det mycket komplicerat att göra nya fördrag i dagens EU. Godkännandet av ett fördrag kräver enighet mellan medlemsstaterna, och flera medlemsstater kräver folkomröstning för att godkänna nya fördrag. Den politiska atmosfären stöder inte sådana förändringar i dagens läge. Tyskland har skrivit i sin grundlag att de inte kan skriva på fördrag som driver den europeiska integrationen djupare än Lissabonfördraget – även detta är ett stort hinder för nya grundfördrag.

Å andra sidan har det redan tidigare i historien funnits punkter då man ansett att den europeiska integrationen inte kommer att gå vidare. Man bör också lägga märke till att det är möjligt att utveckla till exempel demokratin i EU utan nya grundfördrag. Utnämningen av Jean-Claude Juncker till kommissionens ordförande under sommaren 2014 var ett tecken på detta. Lissabonfördraget kräver inte

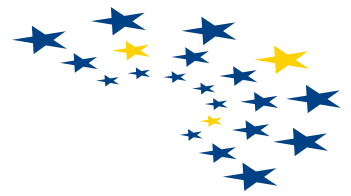
att Europarådet, alltså medlemsstaterna, att följa Europaparlamentvalens resultat då kommissionsordföranden utnämns. Medlemsstaterna kände sig ändå pressade att ovilligt utnämna Juncker som var den största kandidaten för val vinnande partiet Europeiska folkpartiet. Junckers kommission har således blivit kallad en ny slags "politisk" kommission. Andra liknande kulturella förändringar till exempel i Europaparlamentets tillvägagångssätt är alltså möjliga.

Vid utvidgningen kan EU dock så småningom möta sina "absoluta" gränser. Av de nuvarande kandidatländerna är förhandlingarna med Turkiet och Island i praktiken stoppade. Länderna i Balkan söker sig högst antagligen in till EU efter att Kroatien år 2013 blev medlem, men alla dessa länder har en lång väg till medlemskap. Ukrainas medlemskap har diskuterats en hel del under krisen i Ukraina, men även i bästa fall är Ukrainas medlemskap mycket långt borta, inte minst för den nuvarande krisen.

Medlemsstaternas och dess medborgares åsikter om EU växlar, men att skilja sig från unionen är inte ett realistiskt alternativ för många land. Storbritannien är däremot ett undantag: statsminister David Camerons konservativa regering försöker högst antagligen omförhandla sitt EU medlemskap och på så sätt ordna en folkomröstning före år 2017.

Det verkar alltså som om EU inte under de närmaste åren kommer att förändras på något märkbart sätt, inte till strukturen, tillvägagångssätt eller till medlemsmängd. EU har ändå en mängd viktiga ämnen på sitt schema som håller unionen och dess medlemsstater upptagna en god tid. Förutom i finanspolitik strävar EU efter att vara en vägvisare i miljöpolitik, och under miljöpolitiken har EU tagit några större steg framåt under den senaste tiden.

EUROPEAN **YOUTH** PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN DES **JEUNES**
SUOMI FINLAND

eurooppatiedotus.fi
e u r o p a i n f o r m a t i o n e n

ULKOASIAINMINISTERIÖ | UTRIKESMINISTERIET

Ditt Europeiska medborgarskap - projektet har år 2015 fått stöd av utrikesministeriets stöd för medborgarföreningars Europa-information.

European Youth Parliament Finland – EYP-Finland ry
Uudenmaankatu 15 A 5, 00120 Helsinki

<http://www.eypfinland.org>
info@eypfinland.org